

เทศน์อบรมพระวาส ฌ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ธรรมเข้าสู่ใจแล้วจะอ่อนน้อมไปหมด

ก่อนจึงหัน

พระเจ้าให้ตั้งอกตั้งใจเอาไว้ให้จริงให้จังนะ ในพรรษานี้ไม่มีธุระอะไร มีแต่หน้าที่ทำความพากเพียรสำหรับพระเจ้า เอาให้จริงให้จัง สติสำคัญมาก อย่าลืมนะสติ เป็นพื้นฐานตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงนิพพาน สตินี้เป็นสำคัญมาก ปัญญาที่ค่อยออกตามหลัง ๆ ต่อจากนั้นสติปัญญาเป็นอันเดียวกัน ความเคลื่อนไหวไปมาที่ไหนสติให้จับติด ๆ เช่นอย่างจัดนั้นจัดนี้ จัดอาหาร ทุกสิ่งทุกอย่างสติจับติด ๆ ตลอด อย่าไปเพลินนะ ทำนั้นทำนี้ ว่าเสียเวลาทำนั้นเสียเวลาทำนี้ใช้ไม่ได้นะ เวลาที่ไหน สติอยู่กับเรา จะเคลื่อนไหวไปที่ไหนสติจับติด ๆ กิเลสไม่เกิด ถ้ามีสติกิเลสไม่เกิด หนาแน่นขนาดไหนก็ตามเถอะไม่เกิด เกิดไม่ได้ สติตีหน้าผากมันแหลกเลย

ว่าทำนั้นทำนี้แล้วเสียเวลาล่าเวลาใช้ไม่ได้นะ อยู่ที่ไหนสติให้ติดแน่น ปิดกวางดเช็ดถูอะไรก็ตามที่เป็นงานสามัคคี สติติดแน่น ๆ กิเลสไม่เกิด พอเปลอสติเมื่อไรกิเลสเกิดเกิดจากสังขารนั้นละ สังขารปรุงปั้นเป็นกิเลสทันที เพราะอวิชชาเป็นตัวกิเลสใหญ่โต ผลักดันออกมาให้เป็นสังขาร สังขารก็เป็นกิเลส สติตีเอาไว้ ถ้าสติมีอยู่แล้วมันจะใหญ่โตขนาดไหนเกิดไม่ได้กิเลส ฟังให้ดี จำให้ดี เอาไปพิจารณาที่เราพูดนี้ผิดไหม เคยฟังมาพอแล้ว มันจะหนาแน่นขนาดไหนก็ตามเถอะกิเลส เกิดไม่ได้ถ้าสติติดอยู่นั้นแล้ว ถ้าสติเปลอสติเมื่อไร แปบออกทันทีนะ เรื่องความเพียรจริงอยู่ที่สติเป็นสำคัญ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

พระพุทธเจ้าท่านแสดงไว้ ศาสนธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้านี้จะเป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน อยู่กับพุทธศาสนา อย่าให้กิเลสมันหลอกมันต้ม ว่าศาสนาว่างกาลผ่านสมัย ทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป แล้วอะไรที่มันได้ ก็มีแต่นรกอเวจีละที่มันได้ อันนั้นได้ กิเลสเปิดโล่เข้านรกอเวจี บาปไม่มี อยากทำบาปมันก็ทำละซี บุญไม่มี มันก็ไม่ทำบุญ นั้นละกิเลสมันใส่สัตว์โลกลงในนรก ใครจะไปเลิศเลอกว่าพระพุทธเจ้า กิเลสคือสิ่งสกปรกโสภณ ธรรมะนี่คือสิ่งที่สะอาดสุดยอด ชะล้างสิ่งสกปรกทั้งหลาย คือธรรมเท่านั้น ถ้าใครเชื่อกิเลสแล้วจมไป ๆ ใครเชื่อธรรมแล้วผ่านได้ ๆ ทั้งนั้น

ศาสนานี้มีเพียงพระพุทธเจ้าพระองค์เดียว นาน ๆ จะมีทีหนึ่ง ๆ ไข่เรื่องกิเลสมันเต็มตัว ๆ เต็มโลกเต็มสงสาร เป็นศาสดาทุกตัวสัตว์ ศาสดาของกิเลสตัณหาสัตว์โลกนั้น

แหละ ศาสนธรรมที่จุดลากสัตว์โลกนี้มีน้อยมาก ๆ ครั้งหนึ่ง ๆ มีพระองค์เดียวคือพระพุทธรูปของเราเท่านั้น จากนั้นลำดับไปก็พระอริยมตไตรยก็ห่างไกลที่จะมา ก็สอนธรรมแบบเดียวกัน กิเลสแบบเดียวกัน ท่านให้ฆ่ากิเลสแบบเดียวกันไม่ผิดแปลกอะไร กิเลสอยู่ที่ไหนแบบเดียวกัน อยู่กับหัวใจเราหัวใจเขาแบบเดียวกัน ฆ่ามันลงจุดนี้ละ ให้มันพังลงที่นี่ ไม่ต้องถามหาความสุขความเจริญ มรรคผลนิพพาน ธรรมซึ่งบอกเข้าไปแล้ว เป็นกุญแจดอกสำคัญ ๆ แต่ละแง่มุมของธรรมที่แสดงออกไป จำให้ดี ไม่อย่างนั้นเหลวไหล ๆ ไปนะ

ทางพระเราก็เหมือนกัน เอาให้จริงให้จังทุกอย่าง อย่าเหลว ๆ แหละ ๆ ศาสนาพระพุทธรูปไม่ใช่เหลวแหละ เรื่องศาสนาหาคำว่าเหลวแหละไม่มี จริงจังทุกอย่าง มีเหตุมีผล สัมผัสสัมพันธ์อะไรสติปัญญาไปพร้อม ๆ นั้นละเรียกว่ามีศาสนา สติ ปัญญา นี่สำคัญมาก เอาละให้พร

หลังจันทัน

เมื่อเช้านี้พูดถึงเรื่องโรงพยาบาลเกษตรสมบูรณ์ขบขันดินะ อยู่ลึก ไปนี้ต้องไปภูเขียวก่อน แล้วก็ไปทางตะวันตก ๒๐ กิโลเมตร จากภูเขียวมาชุมแพอีก ๒๐ กิโลเมตรไปเกษตรสมบูรณ์ ลำบากมากโรงพยาบาล เราจึงต้องชอกแซกไป เมื่อวานนี้ก็เอาของไปส่งเขา ไปส่งแล้วไม่ลงรถ มาเลย เขาขายของอยู่ในบริเวณโรงพยาบาล โดดลงรถเลยเรา เรียกเขาให้ออกมา ๆ พวกผลไม้เอามาจากที่ไกล ๆ นะไม่ใช่ใกล้ ๆ ทางภาคใต้ก็มีภาคไหนก็มีรวมอยู่นั้นหมด ให้เขากวาดออกมา ๆ ให้เขาเปิดให้ดู ๆ อันไหนที่ชอบ ๆ ให้เขาคัดออก ๆ ดูว่ายังเหลืออยู่ในที่เขาขายไม่ก็ลังนะ นอกนั้นเราเอาหมดเลย คืออะไรที่ชอบเอาเลย ๆ บอกไม่ให้ชั่ง เสียเวลา บอกงั้นเลย เอามา

พอเสร็จเรียบร้อยแล้ว พวกพยาบาลเขาเห็นอยู่ นี่ มันติดกัน เขาก็วิ่งมา ๆ รุมเอา เอาไปโรงพยาบาลให้หมด กวาดออก ๆ เป็นลัง ๆ พอเสร็จแล้วก็จ่ายเงินเลย บอกไม่ให้เขาชั่งเสียเวลา เท่าไรทั้งหมด เขาบอกเท่านั้น ให้เท่านั้นแล้วเพิ่มอีก ไปเลย ผลไม้มาก มีแต่ผลไม้มาจากที่ไกล ๆ พวกเงาะ อย่างน้อยก็จันทบุรี พวกเงาะพวกอะไร มังคุด ลางสาด มันอะไรบ้างก็ไม่รู้ แต่เป็นประเภทดี ๆ ทั้งนั้น ให้เขาเอาออกมาให้หมด เป็นลัง ๆ ให้เขาออกมา เราดูแล้วให้คัดออก ๆ อันไหนที่ดีคัดออก ๆ ที่ไม่เอา ก็ให้เขาเอากลับคืน เราเอาหมดเลย

ไปที่ไหนก็ไม่เห็นอย่างนั้น พอเข้าโรงพยาบาลมีอะไรก็ให้เขาเท่านั้นแล้วออกมา เพราะไม่มีใครไปขายที่น่าจะซื้อเป็นชิ้นเป็นอัน อย่างเมื่อวานนี้เป็นชิ้นเป็นอันเพราะอยู่ติดกับโรงพยาบาล อยู่ในกำแพงโรงพยาบาลข้าง ๆ พอออกมาปั๊บนี้เป็นแถวแม่ค้าทั้ง

หมดเลย เพราะฉะนั้นจึงได้พบได้เห็นได้คัดเลือกเอาตามต้องการ จึงได้ของมากเมื่อวาน ถ้าเป็นโรงอื่นเป็นอย่างนั้นก็พอ ๆ กัน คือไปเห็นเราจะเอาทันทีละ แต่นี้ไม่มีปัจจัยเงินสดดูว่าให้หมื่นหนึ่ง ให้เงินสดเขาหมื่นหนึ่ง

เรื่องธรรมเข้าสู่ใจแล้วจะอ่อนน้อมไปหมด ฟัน้องลูกหลานทั้งหลายจำให้ดี ถ้าธรรมเข้าสู่ใจ จิตใจจะอ่อนน้อมไปหมด เฉลี่ยอะไรถึงกัน เพราะจิตใจอ่อน เต็มไปด้วยความเมตตา ประสานถึงกันหมดเลย ถ้ากิเลสนี้แข็งแรงแรง ไปที่ไหนเป็นยักษ์เป็นมาร เห็นแก่จะไต่จะเอา เอาไรต์เอาเปรียบ ทุกแบบทุกฉบับคือกิเลส คำว่าเสียเปรียบไม่มีกิเลส ต้องให้ได้เปรียบตลอดเวลา เรื่องของกิเลสเป็นอย่างนี้ แต่เรื่องของธรรม ถ้าจะพูดกับกิเลสเรียกว่าเสียเปรียบตลอด แต่ธรรมไม่ได้ได้เปรียบเสียเปรียบแบบกิเลส ธรรมเหนือตลอด คืออ่อนน้อมไปเลย มีแต่ความเมตตาสงสารซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นธรรมไปที่ไหนจึงสมานกันได้ ไม่มีคำว่าชาติชั้นวรรณะ ธรรมเข้าถึงไหนติดสนิทสนมกันไปเลย ถ้ากิเลสไปที่ไหนนี้เป็นหน้ายักษ์หน้าผีไล่กัน มีเหลี่ยมร้อยสันพันคมต่างกันนะกิเลส

จิตใจที่มีแต่กิเลสนี้เป็นยักษ์เป็นผีอยู่ในตัวของมัน เป็นพินเป็นไฟฝังอยู่ลึก ๆ ที่นี้เวลาระบายออกที่ไหนกระทบกระเทือนที่นั่น ออกไปแฉ่ไหนกระทบกระเทือนให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย เรื่องกิเลสเป็นอย่างนั้น ถ้าเรื่องธรรมแล้วมันอยู่ภายใน ออกไปไหนอ่อนน้อมไปหมด มีความยิ้มแย้มแจ่มใส มีความสุขความสบายไปจากใจ เฉลี่ยกันได้ เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้นละ จึงควรสั่งสมให้มีในใจ

กิเลสกับธรรมอยู่ในใจด้วยกัน เพราะฉะนั้นท่านจึงให้อบรมแก้ไขตัดแปลงหรือชะล้างสิ่งที่ไม่ดีคือกิเลส ความโลภ นี่คือแตกเป็นแขนงออกมา กิเลสคือพินคือไฟ มันแตกออกมาเป็นความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา มีโมหะครอบหมัด นี่คือคลังกิเลส มันอยู่ที่ใจ ธรรมก็อยู่ที่ใจ ชำระชักฟอกเหล่านี้ออกเรื่อย ๆ ความโลภเบาลง ๆ ความโกรธ ราคะตัณหาเบาลง ๆ อวิชชาเบาลง รู้เนื้อรู้ตัว รู้เขารู้เรา โมหะคลายตัวออกมาเป็น รู้เขารู้เรา เห็นใจกัน แบ่งสันปันส่วนให้พอเหมาะพอดี นี่เรียกว่าธรรม

พอพูดอย่างนี้มันก็อดไม่ได้ละ เราเป็นผู้จัดผู้ทำอยู่นี้ตอนเช้า ทุกเช้า ๆ จำเป็นอะไรของท่านจิตของท่าน จำเป็นอะไร แต่เราเลยกลายเป็นหัวหน้าแม่ครัวอยู่นี้ เป็นอย่างนั้นละมันเป็นเองของมัน กลัวจะไม่สม่ำเสมอ เฉลี่ยเพื่อแผ่กลัวจะไม่สม่ำเสมอ แยกโน้นแยกนี้วันหนึ่ง ๆ มันเป็นเองของมัน พระเณรท่านก็จัดเต็มเม็ดเต็มหน่วยของท่าน แต่เหมือนว่าเรานี่ต้องจำเป็นตลอดเลย จับปุ๊บเข้าไปเลยไม่สนใจกับใคร สิ่งนั้น ๆ แยกโน้นแยกนี้อย่างที่เห็นนี่ละ มันเป็นของมันเอง พระเณรท่านก็จัดเต็มที่เต็มฐานของ

ท่านที่ท่านจัดทำ เรายังว่าพระณเรฐเราไม่ได้อีกแหละ ต้องไปแย่งงานพระณเรฐมาทำอย่างที่ท่านอยู่ทุกวัน มันเป็นเอง นี่เรียกว่าธรรม ให้เสมอ ส่วนเจ้าของมันไม่ได้สนใจนะ ไม่สนใจ มันเป็นเรื่องจริงๆ ในจิต มันมองดูรอบด้านๆ ของเรานี้ไม่สนใจ ได้หรือไม่ได้ไม่สนใจยิ่งกว่าข้างนอก เพราะฉะนั้นจึงยุ่งอยู่ข้างนอกเพื่อให้เป็นความสม่ำเสมอกัน นั่นละเรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น อยู่ด้วยกันสนิทตายใจกันหมดเลยธรรม

ดูซิชาติขึ้นวรรณะใดมาเต็มอยู่ที่นี่ ประเทศไหนบ้าง ฝรั่งเศสเต็ม แล้วเมืองไทยเราก็ภาคไหนบ้าง วัดป่าบ้านตาดเป็นที่รวมของภาค เมืองไทยทั้งประเทศรวมทุกภาคมาอยู่ที่นี่หมด แล้วพวกฝรั่งมังคาก็เหมือนกัน แต่เรารับไม่ได้มากฝรั่ง เราก็แบ่งสันปันส่วนให้เป็นธรรมเหมือนกัน เอาประเทศนั้นบ้างประเทศนี้บ้าง เมืองนั้นบ้างเมืองนี้บ้าง ถ้าจะเอาเมืองไหนมากเมืองที่อยากมาไม่ได้มาเลยก็มี เราต้องแบ่งสันปันส่วนอย่างนั้นเหมือนกัน เพราะฉะนั้นวัดนี้จึงรวมถ้าวว่าพระภิกษุทั่วประเทศไทยทุกภาคมารวมอยู่ที่นี่หมด ต้องได้รับการอบรมจากนี้ไปๆ ทั่วประเทศไทย คือเราเสมอภาคเหมือนกัน

ถ้ากิเลสเข้าครองแล้วพวกไหนเป็นพวกของตนภาคของตนจะรับแต่ทางนั้น เป็นโลกไปหมด เป็นกิเลสไปหมด เห็นแก่พรรคแก่พวกแก่ภาค นี่คือเรื่องของกิเลส ถ้าเรื่องของธรรมแล้วเห็นใจซึ่งกันและกันหมด มีความจำเป็นที่จะรับกันได้มากน้อยเอาให้ได้ทั้งนั้นๆ นี่เราก็ปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมา เพราะธรรมเป็นธรรมชาติอยู่อย่างนั้น ไม่ต้องมาจัดการอย่างนั้นอย่างนี้ มันหากกระจายออกไป ความสม่ำเสมอนี้เป็นออกตลอดเวลา

อย่างวัดทุกวันนี้นั้นก็เป็นโลกไปหมดแล้วนะ เราอยากจะว่าเป็นโลกไปเกือบหมดเลย เป็นกิเลสไปหมด วัดหนึ่งๆ ถ้าองค์ไหนเป็นสมภารวัด องค์นี้อยู่ภาคไหนจะกวาดต้อนตั้งแต่พวกของตัวๆ เข้ามา ผู้อื่นภาคอื่นตัดออกปัดออก นี่คือหยาบโลนมาก พระสมัยปัจจุบันนี้ ในกรุงเทพฯ ไปดูเอาเลย ตัวสำคัญอยู่ตรงนั้น มันเป็นโลกไปหมดแล้วเดี๋ยวนี้ นี่ละธรรมพูดให้ตรงไปตรงมา เราไม่ได้เอนเอียงไปไหน พูดให้ตรงไปตรงมา ภาคไหนผู้ใดเป็นสมภารจะกวาดต้อนเอาแต่พวกของตัวๆ เข้ามา ผู้อื่นปัดออกๆ ดูไม่ได้เลยนะ เรียกว่าดูไม่ได้ ธรรมดูไม่ได้ ดูความสกปรกของวัดที่วัดตนว่าเป็นธรรม มันกลายเป็นมูตรเป็นคูไปหมดแล้ว

ไปหาดูเอาในกรุงเทพฯ วัดไหนๆ ก็เถอะ มีแต่พรรคแต่พวกแต่ภาคทั้งนั้น มันดูไม่ได้นะ เอาธรรมไปจับมันดูไม่ได้นี่ พูดให้มันชัดเจน ผู้ใดไม่เคยฟังให้ฟัง หลวงตาบัวจะพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามความสัตย์ความจริงของธรรม ไม่พูดให้นอกเหนือจากธรรมไปเลย เราพูดอย่างนี้ ด้วยเหตุนี้เองที่วัดนี้เราครองวัดอยู่ที่นี่จะเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม ท่านทั้งหลายพูดออกมา เราก็เอาความจริงมาพูดเหมือนกัน นี่เฉลยด้วย

ความสม่ำเสมอ ทุกภาคอยู่นี้หมดพระนะ เข้ามาอบรมมากน้อยต่างกัน ๆ ๆ เรียกว่าทุกภาคอยู่ในนี้หมด แล้วประเทศต่าง ๆ ก็เหมือนกัน เมืองนอกเมืองนารับเมืองนั้นบ้าง เมืองนี้บ้าง เผลี่ยให้ทั่วถึงกัน เป็นอย่างนี้ตลอดมา เราไม่เคยมีคำว่าเอียง เอียงไม่ได้ ธรรมขัดทันที ปิดออกทันทีสิ่งใดมาขวาง มีแต่ความสม่ำเสมอ นี้เรียกว่าธรรม แล้วอยู่กันได้ด้วยความสะดวกสบาย ตายใจกันได้ทั้งนั้นพระเจ้า

องค์ไหนก็เดินตามหลักธรรมหลักวินัย ซึ่งเป็นธรรมอยู่แล้ว แล้วจะไปขัดข้องกันที่ตรงไหน เพราะต่างคนต่างปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัย ผิดถูกชั่วดีเตือนกันได้ทันที แล้วรับกันทันทีเลย ใครจะไปแย้งกระด้างอยู่ไม่ได้ล่ะ ถ้าเป็นธรรมเข้าไปแล้วต้องหมอบราบ รับทันที ๆ เมื่อเป็นอย่างนั้นอยู่ด้วยกันได้คนเรา ถ้าเห็นแก่ทิฐิมานะอวดก้ามาใช้ไม่ได้ล่ะ นี่ละธรรม ท่านเรียกว่าธรรม ความเสมอภาคตลอดเรียกว่าธรรม

เดี๋ยวนี้ศาสนามันกลายเป็นโลกไปแทบหมดแล้ว เราพูดตามหลักความจริง เราจะเป็นโลกเป็นธรรมหรืออะไรก็แล้วแต่ใครจะวินิจฉัย แต่เราวินิจฉัยตัวของเราเต็มสุดเต็มส่วนที่จะออกกระบายต่อโลกสงสาร เราไม่ได้พูดแบบพล่ามพลิม ๆ พูดไปเปล่า ๆ สุขเอาเผากิน เราไม่มีอย่างนั้น เราพิจารณาทุกอย่าง ๆ จะออกแง่ไหนมุมใด เราสอนอย่างนั้นสอนโลก สอนพระสอนเณรเหมือนกัน ให้เสมอกันไปหมดเลย

บรรดาลูกหลานทั้งหลายก็ให้เอาธรรมไปปฏิบัติตนนะ อยู่ในโรงร่ำโรงเรียนก็มีพรรคมีพวก ดีไม่ดีมีภาคแทรกกัน อย่าเอาพรรคเอาพวกเอาภาคเข้ามาตีความสามัคคี ความเห็นแก่ใจกันให้แตกไปนะ ความเห็นแก่ใจกันนี้เป็นเรื่องใหญ่โตมากที่สุดทีเดียว เรียกว่าความเห็นแก่กันและกันนี้เป็นธรรม สม่ำเสมอ ตักเตือนกันได้ และในโรงเรียนมีคนมีคนจนอย่าไปดูถูกเหยียดหยามกัน ใครก็เกิดจากพ่อจากแม่ อยากเป็นเศรษฐีด้วยกันทุกคน แต่มันเป็นไปไม่ได้ด้วยอำนาจแห่งกรรม ก็ให้อภัยกันในสัตว์โลกทั้งหลายที่มีกรรมต่างกัน ผู้ดีผู้ชั่ว ผู้หนักผู้เบา ผู้มั่งผู้มี ผู้จนตรอกจนมุมมี อยู่ในโรงร่ำโรงเรียน ในสมาคมต่าง ๆ มีผสมกันอยู่ที่นี่ทั้งนั้น แต่การให้อภัยซึ่งกันและกัน ตามอำนาจแห่งกรรมของตน ๆ นั้นให้ให้อภัยเสมอ ถูกต้อง ให้ปฏิบัติ

เวลาเรียนหนังสือก็ให้ตั้งใจเรียน อย่าให้กิเลสตัณหาหมั่นจูดมันลากออกไปนะ อยู่ในโครงการเรียน เวลาเล่นก็มี ในโรงเรียนเขาก็มีกฎมีเกณฑ์มีเวล่ำเวลาให้เล่น เช่นเวลาไหนที่นาที่ ๆ เขาก็ให้เล่น จากนั้นเข้ามาสู่การศึกษาเล่าเรียนก็ให้จริงตลอดไป นี้เรียกว่าคนมีความสัตย์ความจริง เวลาเล่นทางโรงเรียนก็มีกฎให้เล่นอยู่แล้ว เวลาปิดก็มี เวลาจริงก็มี เราก็คงให้ตั้งหน้าตั้งตาทำหน้าที่การงาน

แต่ละคน ๆ นี้พ่อแม่ดิ้นล้มดิ้นตาย หาทรัพย์สมบัติเงินทองข้าวของเครื่องใช้ไม่

สอยต่าง ๆ ที่จะให้ลูกไปเข้าโรงเรียนแต่ละคน ๆ แล้วพ่อแม่คนหนึ่งถ้ามีลูกหลายคนอก จะแตกนะ ไม่ทราบจะแบ่งสันปันส่วนให้ลูกคนไหนบ้าง ๆ คนนั้นอยากได้กระดาษ คนนี้ ดินสอ อันนั้นอันนี้ ต่อไปก็คอมพิวเตอร์พิวแต่อะไร เข้าใจไหมละ แล้วไปเอาตบพ่อแม่ นั้นแหละมา เห็นหมู่เพื่อนมีเราก็อยากมีกับเขา ไม่คำนึงคำนวนถึงพ่อแม่ที่แบกหามจะเป็นจะตายนั้นเลย นี่เสียนะ ให้รู้จักฐานะของตัวเอง รู้จักความพอเหมาะพอดีความ ประมาณ อย่าตื่นเต้นจนเกินไป

การศึกษาเล่าเรียน ก็ให้ตั้งหน้าตั้งตาศึกษาเล่าเรียนให้ดี ความประพฤติกกับการ ศึกษาเล่าเรียนให้ไปด้วยกัน ความประพฤติเป็นอย่างหนึ่ง ความรู้เป็นอย่างหนึ่งใช้ไม่ได้ นะ อย่างที่เขาเรียนเป็นดอกเตอร์ดอกแต่ส่วนมากที่เราเห็นอยู่นี้ละ ดอกเตอร์ดอก แต่มันมาบีบปั๊สไฟฟ้าที่บ้านเมืองมีน้อยเมื่อไร มันเอาความดิบความตีมาเป็นเครื่อง ประดับให้บ้านเมืองเราสง่าราศีอะไรบ้างละ ส่วนมากมันมีแต่เอามาแบ่งเท่านั้นละพวกนี้ พวกนี้พวกแบ่งพวกอื้ออ่าง ส้มเนื้อส้มตัว ไม่ได้ศัพทที่ได้แสงอะไรเลย สู้อาสาไม่ได้ พวกนี้เขาไม่แบ่ง

เขาหากินตามท้องไรท้องนาเขาก็พอเป็นพอไป ไร่เราหากินในดับในปอดของคน กว้านเอาเงินดงเงินเดือนเงินดิน บนโต๊ะใต้โต๊ะเอามากินແหลกกันไปหมด แล้วก็ แบ่งว่าเรียนมาจากชั้นนั้นชั้นนี้ มาจากเมืองนั้นเมืองนี้ เมืองไหนมันก็มีแต่เมืองกิเลส เมืองเยอหยิ่งจองหองด้วยกันทั้งนั้น ขึ้นชื่อว่ากิเลสไปอยู่เมืองไหนอย่าว่ามันจะเจริญนะ เจริญแต่วัตถุสิ่งนั้นสิ่งนี้ แล้วก็ตื่นกันไป บ้านนั้นเจริญเมืองนี้เจริญ หัวใจมันเป็นไฟด้วยกันหมด นี่ละที่ทำให้โลกให้เดือดร้อนอยู่ก็คือที่หัวใจเป็นไฟนั่นเอง สิ่งเหล่านั้นไม่ได้มี อะไร หัวใจเป็นไฟ ได้ไม่พอ ๆ เป็นบ้าอำนาจไป ทุกสิ่งทุกอย่างถ้าลงบ้าได้เข้าแล้วไม่มี ขอบเขต แหลกเหลวไปหมดนั้นละ ลูกหลานจำเอาให้ดีไปปฏิบัติ คนเราถ้ามีธรรมในใจ แล้วไม่ส้มเนื้อส้มตัว ไปอยู่ในสถานที่ใดไม่ส้มตัวนะ ความดีติดตัวไป ๆ ถ้าเยอหยิ่ง จองหองเข้าตรงไหนแตกกระจัดกระจายไปหมดละ พวกกันจำเอานะ เอาเท่านั้นละวันนี้ ไม่พูดมากนัก ที่นี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz